

ται ἡ ρηθεῖσα γολέτα «'Α θ η ν ᾱ» κτῆμα τοῦ ρηθέντος Κυριακοῦ Παναγιώτου Βεργιώτου,

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1827 ἐμπορικὸν δίπλωμα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον ἐπικυρώνει τὴν ἐπὶ τῆς ρηθείσης γολέτας κυριότητα τοῦ ρηθέντος Κυριακοῦ Παναγιώτου Βεργιώτου,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 17 Μαΐου μαρτυρίας τῶν Σκοπελιτῶν Μοναχάκη Κωνσταντίνου, Σκιαθίτου, καὶ Σταμάτη Κωνσταντίνου, Κουμιώτου ὁμολογούντων, ὅτι ἡ ρηθεῖσα γολέτα «'Α θ η ν ᾱ» εἶναι κτῆμα τοῦ Κωνσταντίνου Μπίνου καὶ τὴν ἐμεταχειρίσθη καὶ εἰς πραγματείαν καὶ εἰς πειρατείαν καὶ συνετέλεσε καὶ ἐμέθεξεν εἰς τὴν λεηλασίαν καὶ γύμνωσιν τῆς νήσου Ἰμβρου,

Ἐπειδὴ ὁ ρηθεὶς Κυριακὸς Παναγιώτου Βεργιώτης ἐμεταχειρίσθη τὴν γολέταν τοῦ «'Α θ η ν ᾱ ν» ὡς ὄργανον πειρατειῶν, λεηλασιῶν καὶ ἄλλων καταχρήσεων,

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ καταδικάζει τὴν ρηθεῖσαν γολέταν «'Α θ η ν ᾱ ν» μὲ ὅλην τὴν ἀποσκευὴν τῆς εἰς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τὸν δὲ πλοίαρχόν τῆς Δημήτριον Γεωργίου ἀπολύει ἐλεύθερον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην ἐβδόμην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Χ. Κλονάρης

Γρηγ. Σοῦτζος

Ἐδουάρδος Μάσσων

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 276

ΛΔ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφαισις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἰονίαν μαρτιγάναν «'Α γ ι ο ν Γ ε ώ ρ γ ι ο ν» τοῦ πλοίαρχου Κωνσταντίνου Τραυλοῦ τὴν 22 Μαΐου 1828 μεταξὺ τοῦ Ζησίμου Φωκᾶ, φέροντος πρόσωπον τοῦ ρηθέντος Κωνσταντίνου Τραυλοῦ, ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ τοῦ Νικολάου Χωριάτη, Δημητρίου Καραγεώργη καὶ Πατρογιάννη ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὸ ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1827 ἐπίσημον ἐπιτροπικὸν διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Κωνσταντῖνος Τραυλὸς ἀποκαθίστησιν ἐπίτροπόν του πληρεξούσιον τὸν Ζήσιμον Φωκᾶν εἰς τὴν προκειμένην διαφορὰν,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θελ. Δικ. φ. 12.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 17 Μαρτίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Ζ. Φωκᾶ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει ὅτι ἀναγκασθεὶς ἀπὸ τρικυμίαν καὶ ἀπὸ βλάβας, τὰς ὁποίας ἔπαθε τὸ πλοῖόν του, νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ Ψαρά, ἐγυμνώθη ἀπὸ δύο πειρατικὰ πλοῖα τοῦ Νικολάου Χωριάτου καὶ Δημητρίου Καραγεώργη· ὅτι ἐνῶ ἐγυμνοῦτο ἀπὸ αὐτὰ ἦλθε καὶ ἡ ψαριανὴ γολέτα τοῦ Πατρογιάννη, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο καὶ ὁ γαμβρός του Γιάννης Σακκᾶς καὶ ἤρπασε καὶ αὐτὴ μέρος τοῦ φορτίου του καὶ πολλὰς ἀποσκευὰς καὶ ἐπιπλα τῆς μαρτιγάνας· ὅτι φθάσας εἰς Σύρον μετὰ ταῦτα ἔκαμε τὰς ἀπαιτούμενας διαμαρτυρίας,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1827 τῆς ἐν θαλάσῃ ἀτυχίας ὁμολογίαν τοῦ πλοιάρχου Κωνσταντίνου Τραυλοῦ καὶ τῶν ναυτῶν του ἐνώπιον τοῦ ἐν Σύρῃ Βρετανικοῦ Ἀντιπροξένου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτεται λεπτομερῶς καὶ περιστατικῶς ἡ παντελὴς γύμνωσις τῆς μαρτιγάνας «Ἄ γ ί ο υ Γ ε ω ρ γ ί ο υ», τοῦ πλοιάρχου, τῶν ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν ἢ φορτωτῶν, ἀναβαίνουσα εἰς ἐξήκοντα τρεῖς χιλιάδας διακόσια ἐξήκοντα ἑπτὰ γρόσια, ἐμπεριλαμβανόμενα καὶ ἐκεῖνα τοῦ φορτωτοῦ Πανταλέοντος Καζανόβα καὶ Εὐστρατίου Βαφειαδάκη κατὰ τοὺς παρουσιασθέντας παρ' αὐτῶν καταλόγους,

Ἀναγνώσασα τὰς ἀπὸ 14 Ἀπριλίου ἀναφορὰς τοῦ Πανταλέοντος Καζανόβα καὶ Δημητρίου Βαφειαδάκη φορτωτῶν τῆς ἰονίας μαρτιγάνας «Ἄ γ ί ο υ Γ ε ω ρ γ ί ο υ», εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρουσιν ὁμοίως τὴν γύμνωσιν τοῦ φορτίου, τῶν πραγματειῶν, ἐνδυμάτων των καὶ λοιπῶν, ὅσα κακὰ ἐδοκίμασαν ἀπὸ τὰ ρηθέντα δύο πειρατικὰ τοῦ Νικολῆ Χωριάτου καὶ Δημητρίου Καραγεώργη, ὅτι ἀφέθησαν δύο ἡμέρας εἰς τὴν ξηρὰν ἕως οὗ οἱ πειραταὶ μετεφόρτωσαν εἰς τὴν ψαριανὴν γολέταν τοῦ Πατρογιάννη καὶ Γιάννη Σακκᾶ τὸ φορτίον τῆς ρηθείσης μαρτιγάνας, τοῦ ὁποίου ἐγκλείουν καταλόγους,

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 17 Ἀπριλίου ἀπάντησιν τοῦ Γιάννη Σακκᾶ, εἰς τὴν ὁποίαν ὁμολογεῖ ὅτι εὐρέθη κατὰ περίστασιν εἰς τὴν γολέταν τοῦ Πατρογιάννη, ὅτι τοῦ εἶχε δανεισμένα γρόσια χίλια διακόσια, ὅτι ὁ Πατρογιάννης ἠγόρασε μόνον χιλίων κοιλῶν σιτάρι ἐκ τῶν ἀρπαγμένων ἀπὸ τοὺς πειρατὰς ἀπὸ τὴν ἰονίαν μαρτιγάναν καὶ τὰ ἐπλήρωσε πρὸς γρόσια ἕξ καὶ ἡμισυ, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐμέθεξεν οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον εἰς τὴν ἀρπαγὴν ταύτην καὶ γύμνωσιν, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἐξαιρετέος πάσης ἐνοχῆς καὶ εὐθύνης,

Ἀκούσασα τὰς μαρτυρίας τοῦ Θεοδώρου Πεταλᾶ καὶ τοῦ ρηθέντος Γιάννη Σακκᾶ,

Ἀκούσασα τὰς μαρτυρίας τοῦ Ψαριανοῦ Δημητρίου Παπανικολῆ καὶ Δημητρίου Μαμούνη ὁμολογησάντων ὅτι παρακαλεσθέντες ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τῶν ἐγκαλουμένων Νικολῆ Χωριάτου καὶ Δ. Καραγεώργη, ἐπροσπάθησαν νὰ ἐξισάσωσι τὰ μέρη, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐνάγοντες Φωκᾶς, Καζανόβας καὶ Βαφειαδάκης ἀπήτουν πολλὰ κατὰ τοὺς παρουσιασθέντας καταλόγους, δὲν ἔστερξαν οἱ συγγενεῖς των,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 2 Ἀπριλίου πρὸς τοὺς ἐγκαλουμένους κάλεσιν πρὸς ἐμφάνισιν, γενομένην εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν καὶ τὴν τοπικὴν Διοίκησιν καὶ δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἀγορὰν, διὰ τῆς ὁποίας εἰδοποιοῦντο, ὅτι ἂν δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας θέλουσι κριθῇ κατ' ἔλλειπιν,

Λαβοῦσα ἐπισήμως καὶ κατὰ τὴν συνηθιζομένην θρησκευτικὴν τάξιν τὸν ὄρκον

τῶν ἐναγόντων Ζ. Φωκᾶ, Π. Καζανόβα, Δ. Βαφειαδάκη, ὅτι ἡ ποσότης τῶν ἀπαιτήσεών των εἶναι σωστή καὶ ἀκριβής,

Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξις ἀποχρῶσα, ὅτι ὁ ρηθεὶς Γιάννης Σακκᾶς συνεκυβέρνα μὲ τὸν Πατρογιάννην τὴν γολέταν τούτου,

Ἐπειδὴ οἱ ἐγκαλούμενοι Νικόλαος Χωριάτης καὶ Δημήτριος Καραγεώργης καὶ Πατρογιάννης καλεσθέντες δὲν ἐμφανίσθησαν ἐντὸς τῆς προθεσμίας,

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἀπολύει ἀπλῶς τὸν ρηθέντα Γιάννη Σακκᾶ καὶ καταδικάζει κατ' ἔλλειψιν τοὺς ρηθέντας Νικόλαον Χωριάτην, Δημήτριον Καραγεώργην καὶ Πατρογιάννην νὰ πληρώσωσιν δι' ὅσα ἤρπασαν πράγματα εἰς μὲν τὸν Ζήσιμον Φωκᾶν τριάκοντα μίαν χιλιάδας ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ γρόσια, εἰς δὲ τὸν Πανταλέοντα Καζανόβαν δέκα χιλιάδας ὀκτακόσια εἴκοσι ἑξ γρόσια, εἰς δὲ τὸν Εὐστράτιον Βαφειαδάκην εἴκοσι μίαν χιλιάδας τριακόσια τέσσαρα γρόσια, ἂν δὲν ἐξαιτηθῶσιν ἐκτίμησιν δοκίμων. Ἄν δὲ ἐξαιτηθῶσι νὰ πληρώσωσιν ὅσα ἐκτιμηθῶσι τὰ ἄρπαγέντα πράγματα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Προσωρινὴ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων

Χ. Κλονάρης

Γρηγ. Σοῦτζος

Ὁ Γραμματεὺς

Γ. Μ. Καραμᾶνος

Ἀριθ. 277

ΛΕ'

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Ἀπόφασις τῆς Προσωρινῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ ρωσικὸν ἐμπορικὸν βριγαντῖνον «Παναγία Σπηλαιώτισσα», τοῦ πλοιάρχου Παναγῆ Λιοσάτου, τὴν 22 Μαΐου 1828 μεταξὺ τοῦ ρηθέντος Παναγῆ Λιοσάτου ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ τοῦ Νικολάου Χωριάτου, Δημήτρη Καραγεώργη καὶ Δημήτρη Διακογιάννη ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Ἀναγνώσασα τὴν ἀπὸ 20 Μαρτίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Παναγῆ Λιοσάτου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκθέτει συντόμως, ὅτι ἐγυμνώθη μεταξὺ Ψαρῶν καὶ Σκύρου ἀπὸ τρία πειρατικὰ πλοίαρχα, ἤγουν περάματα καὶ μίαν τράταν· ὅτι τῶν μὲν περαμάτων πλοίαρχοι ἦσαν ὁ Νικολῆς Χωριάτης καὶ Δημήτριος Καραγεώργης, τῆς δὲ τράτας ὁ Διακογιάννης καὶ ἀναφερόμενος εἰς διάφορα ἔγγραφα, γενόμενα περὶ τοῦ συμβάντος

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θελ. Δικ. φ. 12.